

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมโดยใช้นิทานเพื่อลดปัญหา
พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกอบต.หนองบัวแดง อ.ศีลาลาด จ.ศรีสะเกษ

ผู้วิจัย

นางสาวพนิดา ขาววิเศษ

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์ ศรีสะเกษ)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมโดยใช้นิทานเพื่อลดปัญหา
พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกอบต.หนองบัวแดง อ.ศีลาลาด จ.ศรีสะเกษ

ผู้วิจัย

นางสาวพนิดา ขาววิเศษ

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ศูนย์ ศรีสะเกษ)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมโดยใช้นิทานเพื่อลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว
ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกอบต.หนองบัวดง อ.ศิลาลาด จ.ศรีสะเกษ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวพนิดา ขาววิเศษ
ปีที่ทำวิจัย 2561

บทนำ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมก้าวร้าว วิธีทางดำเนินชีวิตของบุคคลและครอบครัวแปรเปลี่ยนไปเด็กจึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมาโดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนหลังใช้กิจกรรมการเล่านิทานของเด็ก ชั้นอนุบาล 3 ขวบ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

เด็กปฐมวัยอนุบาล 3 ขวบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง ตำบลหนองบัวดง
อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

เด็กปฐมวัยอนุบาล 3 ขวบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง ตำบลหนองบัวดง อำเภอศิลาลาด
จังหวัดศรีสะเกษ โดยคัดเลือกเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยการใช้แบบสังเกต จำนวน 3 คน ที่เข้าเรียนในปี
การศึกษา 2561

3. ตัวแปร

- ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน “เพื่อลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ
- ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ

4. เนื้อหาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง ตำบลหนองบัวดง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ ที่เข้า เรียนในปีการศึกษา
2560 โดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

5. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เวลา 20 นาที จำนวน 1 วัน สมมติฐานการวิจัย ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์

เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบลดปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวจากการใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเด็กปฐมวัย (Improper Behavior in Young Children) หมายถึง การกระทำของเด็กที่เกิดจากความตั้งใจ โดยที่การกระทำนั้นไม่เหมาะสมกับสถานที่หรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว

2.นิทาน หมายถึงเรื่องเล่าที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่อง โดยอาศัยประวัติของคนจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้างหรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากความคิดสร้างสรรค์ จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

3.เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ขวบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ดง ตำบลหนองบัวดง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2560

4.ผู้ปกครอง หมายถึงบิดา – มารดา หรือญาติพี่น้องที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้การศึกษาและดูแล ความประพฤติของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย
2. เป็นข้อเสนอแนะต่อครูและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรมประจำใจ
3. เป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมด้านอื่นๆที่มีต่อการพัฒนาการทางอารมณ์-จิตใจและสังคมของเด็ก ปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้ นำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้ ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเล่นิทานส่งเสริมคุณธรรม ตัวแปรตาม ได้แก่ ลดพฤติกรรมก้าวร้าว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของเด็กปฐมวัย

1.1 ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม (Ethics) มาจากภาษากรีกว่า Ethos แปลว่า หลักความประพฤติ หรือ ลักษณะนิสัย (Character) หมายถึง ความคิดรวบยอด หรือมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณค่า หรือค่านิยม (Value concepts) (ประภาศรี สีหอำไพ. 2535: 36)

จริยธรรม หมายถึง หลักความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัย ให้อยู่ในครรลองของ คุณธรรม หรือศีลธรรมคุณค่าทางจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงาม ในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบ แบบแผน ตาม วัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม อยู่ในสภาพแวดล้อมที่โน้มนำให้บุคคล มุ่งกระ ทำความดี ละเว้น ความชั่ว มีแนวทางความ ประพฤติอยู่ในเรื่องของความดี ความถูกต้อง ความควรในการ ปฏิบัติตน เพื่ออยู่ในสังคมได้ อย่างสงบเรียบร้อยและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นมีคุณธรรมและมโนธรรมที่จะสร้าง ความสัมพันธ์อันดี โดยสำนึกที่จะใช้ สิทธิหน้าที่ของตนตามค่านิยม ที่พึงประสงค์(ประภาศรี สีหอำไพ. 2535:24)

วาริ นิยมธรรม (2536: 9) ได้ให้ความเห็นว่าจริยธรรม หมายถึงแนวทางในการ ปฏิบัติอันเป็นลักษณะที่ สังคมต้องการ และประเมินแล้ว ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้ง ผู้กระทำจะได้รับความพึงพอใจว่าการกระทำ นั้น เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น จริยธรรม เป็นเรื่องของการผูกนิสัย โดยทำบ่อยๆ ซ้ำๆ จนเป็นนิสัยแล้วกลายเป็น คุณธรรม เป็นการริเริ่มจากภายนอกเข้าไปสู่ภายใน และเป็นลักษณะนิสัย เป็นคุณสมบัติที่ดี

เพียเจย์ (Piaget. 1960: 1) ให้ความเห็นไว้ว่า จริยธรรมเป็นลักษณะประสบการณ์ ของมนุษย์และหน้าที่ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการให้ความร่วมมือ เกี่ยวกับการจัดเตรียมทางสังคม ในเรื่องความ สนใจและอนามัยบุคคล ความสัมพันธ์ร่วมกันในรูปของการกระทำและสิทธิ

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976: 4) กล่าวถึง จริยธรรมว่า จริยธรรมเป็นความมีสำนึก ผิดชอบชั่วดี เป็นกฎ เกณฑ์ และมาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีความประพฤติเป็นของ ตนเอง โดย สังคมจะเป็นตัวตัดสินของการกระทำนั้นว่าเป็น การกระทำที่ถูก หรือผิดจากความหมายจริยธรรมที่ กล่าวข้างต้น

สรุปได้ว่า จริยธรรม คือ หลักประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางหรือกฎเกณฑ์ การปฏิบัติที่ถูกต้องดีงามเป็นที่ ต้องการของสังคม และก่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

1.2 ความสำคัญของจริยธรรม

จริยธรรม มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย ในการปูพื้นฐานลักษณะอันดีงามให้กับเด็กควรให้เด็ก เกิด ความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นนิสัยซึ่ง ธีราพร กุลนันทน์ (2544) ได้กล่าวถึงการพัฒนาเด็กมี 3 ด้าน คือ

3. ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) ได้แก่การเกิดความรู้ ความเข้าใจว่าสิ่งใดดีสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดควรทำสิ่งใดควรยกเว้น

4. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ได้แก่การเกิดความรู้สึกโน้มน้าวเชิงทาง อารมณ์ที่สะท้อนออกมาในลักษณะทางการชอบ – ไม่ชอบ อย่างเห็นความสำคัญเต็มใจรับค่านิยม เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติตนเป็นนิสัย

5. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ได้แก่ ความสามารถที่จะลงมือปฏิบัติด้วยกายหรือวาจา ในลักษณะนิสัยทางจริยธรรม

สรุปได้ว่า จริยธรรมช่วยปูพื้นฐาน ความรู้ความเข้าใจ และความรู้สึกที่ดีให้กับเด็กนอกจากนี้ยังเป็น แนวทางให้เด็กเลือกปฏิบัติได้ถูกต้อง

1.3 องค์ประกอบของจริยธรรม

จริยธรรมเป็นเครื่องกำหนดหลักปฏิบัติในการดำรงชีวิตเป็นแนวทางให้อยู่ร่วมกัน อย่างสงบเรียบร้อย ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

4. ระเบียบวินัย(Discipline) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง การหย่อน ระเบียบวินัยทำให้เกิดการละเมิดสิทธิ และหน้าที่ตามบทบาทของแต่ละบุคคล

5. สังคม (Society) การรวมกลุ่มกันประกอบกิจกรรมอย่างมีระเบียบ แบบแผน ก่อให้เกิดขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันเป็นความมีระเบียบ เรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

6. อิสระเสรี (Autonomy) ความมีสำนึกในมโนธรรมที่พัฒนาเป็นลำดับ ก่อให้เกิดความอิสระ สามารถ ดำรงชีวิตตามสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการศึกษา และประสบการณ์ ในชีวิต มีความสุขอยู่ในระเบียบวินัยและสังคม ของตน เป็น ค่านิยมสูงสุดที่คนได้รับขัดเกลาแล้ว สามารถบำเพ็ญ ตนตามเสรีภาพเฉพาะตนได้อย่างอิสระ สามารถปกครองตนเองและชักนำตนเองให้อยู่ในทำนองครองธรรม

1.4 รูปแบบของจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

วารากรณ์ รักกิจัย (2535: 114) ได้กล่าวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กกับพัฒนาการ ทางจริยธรรมจะมีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยมีดังนี้

- 1.มีระเบียบวินัยเคารพสิทธิ ธิของผู้อื่น
- 2.มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 3.รู้จักเสียสละ
- 4.มีความกตัญญูกตเวที
5. มีความขยันหมั่นเพียร
6. มีความรับผิดชอบ
7. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. สามารถควบคุมตนเองได้

การประหยัด

ราศีทองสวัสดิ์(2539:3)ได้กล่าวไว้ว่าคุณธรรมจริยธรรมที่ปรากฏในแนวการ จัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล สรุปได้ ดังนี้

1. วาจาสุภาพ
2. การมีสัมมาคารวะ
3. ความอดทน
4. การรู้จักรอคอย
5. การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเกรงใจผู้อื่น
6. ความเพียร
7. ความรับผิดชอบ
8. ความเมตตา กรุณา
9. การเป็นผู้ให้
 10. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 11. ความซื่อสัตย์
 12. ความประหยัด
 13. การให้อภัย

1.5 คุณลักษณะที่จะต้องพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม

จุดมุ่งหมายของการพัฒนาเด็ก 0 ถึง 12 ปีทางด้านคุณธรรม จริยธรรม คือ ให้เด็กไทยอายุ 0 ถึง 12 ปี เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง ที่มีคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และ ศาสนา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว จึงควรพัฒนา พฤติกรรมและจิตลักษณะไปพร้อมกัน โดยแบ่งช่วงอายุ ดังนี้

เด็กอายุ 0 ถึง 5 ปี ควรได้รับการพัฒนา

1. มีลักษณะของคนไทย
2. มีศาสนา
3. มีพฤติกรรมที่นำไปสู่การเป็นคนดีและคนเก่งเมื่อโตขึ้น
4. มีความพร้อมที่จะรับจริยศึกษา
5. มีความฉลาดเฉลียวสุขภาพจิตดี และเรียนรู้เกี่ยวกับคนรอบตัว

สรุป คุณลักษณะตามช่วงอายุ ควรได้รับการพัฒนาให้สัมพันธ์กับพัฒนาการด้าน อื่นๆเช่นพัฒนาการด้าน ร่างกายสติปัญญาและประสบการณ์ทางสังคมทำให้การพัฒนาต้อง กระทำอย่างค่อย เป็นค่อยไป อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมตามวัย

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย 2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของพิวาเจท์

พิวาเจท์พบว่า กระบวนการที่ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพัฒนา ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล ในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่างๆ ทางสังคม นั่นเองพิวาเจท์ได้แบ่งขั้นตอนการพัฒนาทางสติ ปัญญา ออกเป็น 4ขั้นและได้นำมาเป็น หลักเกณฑ์การแบ่งขั้นพัฒนาการทางจริยธรรม (สุภาวดี สุจริต. 2531: 15; อ้างอิงจาก Piaget. 1962: 16 - 19) ไว้ดังนี้

1. ชั้นก่อนจริยธรรม (แรกเกิด - 2 ปี) เป็นชั้นที่ยัง ไม่มีความสามารถในการ รับรู้สิ่งแวดล้อมและระบบ กฎเกณฑ์อย่างละเอียด แต่มี ความต้องการทางกาย จึงประพฤติปฏิบัติกระทำ เพื่อสนองความต้องการทาง ร่างกาย โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม จะพูดและแสดงการรับรู้ของตนเองเท่านั้น

2. ชั้นปฏิบัติตามคำสั่ง (อายุ 2 - 8 ปี) เด็กสามารถรับรู้ สภาพแวดล้อม และบทบาทของตนต่อผู้อื่น รู้จัก เกรงกลัวผู้ใหญ่ เห็นว่าคำสั่งหรือกฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตาม

3. ชั้นยึดหลักแห่งตน (อายุ 8 ปีขึ้นไป) เด็กวัยนี้จะมีพัฒนาทางสติปัญญา ขึ้นคิดตามแบบแผนของ ตรรกวิทยา ซึ่งเด็กสามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ประกอบการ ตัดสินใจ จะประเมินความถูกผิดโดยดูจาก เจตนา ผู้กระทำและตั้งเกณฑ์ของตนเองได้ พิวาเจท์ ได้อธิบายว่า จริยธรรมมีความแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ทุกชนิด และเขา ได้ สังเกตการเล่นของเด็กพบว่าเด็กที่อยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี เป็นระยะที่ผู้มีอิทธิพลต่อจริยธรรมของเด็ก และยึดถือ กฎเกณฑ์ที่ได้จากผู้ใหญ่เป็น กฎเกณฑ์ตายตัว

2.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์ก ได้พัฒนาระดับจริยธรรม และเหตุผลเชิงจริยธรรมกำหนดเป็นทฤษฎี (Kohlberg's theory) ไว้ เป็น ระดับ จำแนกตามอายุดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547: 212 - 213)

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Reconvention Level) เป็นลักษณะการแสดงออกเชิงจริยธรรมและเหตุผลขึ้น อยู่ กับรางวัลและการลงโทษ มี 2 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นยึดคำสั่งและการถูกลงโทษ พบได้ในเด็กอายุ 2 - 7 ปี เด็กช่วงนี้จะแสดงจริยธรรม เพราะกลัวการ ลงโทษ เหตุเพราะผู้ใหญ่สั่ง เช่น กลัวถูกตี

ชั้นที่ 2 ชั้นยึดของรางวัล เด็กอายุ 7 - 10 ปีจะกระทำดีมีคุณธรรม ที่เน้นรางวัลและความสนใจของตนเอง เด็กจะเชื่อคำสั่งหรือไม่จะอยู่ที่ตัวเด็กเอง และเด็กจะรู้สึกว่าการดีนั้นเป็นการ ดีจากการได้รางวัล

2. ระดับกฎเกณฑ์ (Conventionally Level) เป็นจริยธรรมเชิงเหตุผลขั้นที่ 2 หรือขั้นกลาง ในขั้นนี้เด็ก จะ คิดถึงเหตุผลเชิงจริยธรรมกำลังระหว่างความรู้สึกของตนกับมาตรฐานจริยธรรม ภายนอกเป็นเกณฑ์มากกว่า มี 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 ยึดตามแบบผู้อื่น เป็นช่วงจริยธรรมของวัยรุ่น อายุ 10 - 13 ปี เป็นช่วงจริยธรรมที่เด็กต้องการ ความ มั่นใจการดูแล และการศรัทธา ยึดการปฏิบัติด้วยเหตุผล ทางจริยธรรมตามมาตรฐานของพ่อแม่เพื่อ เป็นคนดีใน สายตาพ่อแม่

ชั้นที่ 4 ยึดกฎระเบียบสังคม คนช่วงวัย 13 - 16 ปี เป็นนช่วงวัยที่มีเหตุผล เรียนรู้สังคมอย่างชัดเจน เด็ก จะ มีเหตุผลจริยธรรมตามระเบียบหรือกฎของสังคมและกฎหมาย

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post - Conventional Level) เป็นเหตุผลเชิง จริยธรรมที่เข้าสู่อารมณ์ เป็น ผู้ใหญ่ เป็นจริยธรรมระดับสูงสุดที่เกิดจากภายในตัวบุคคลเอง รู้จักตนเอง และตัดสินใจด้วย ตนเอง มี 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 5 ยึดมั่นคำสัญญา เป็นขั้นที่คนมีจริยธรรมโดยเข้าใจถึงคุณค่า ของคนและกฎหมายว่ามีความสัมพันธ์ กันคนรู้ว่ากฎหมายสำคัญแต่กฎหมายเปลี่ยนได้แต่ค่านิยม แห่งตน มีความสำคัญกว่ากฎหมาย

ชั้นที่ 6 ยึดจริยธรรมสากล เป็นวัยผู้ใหญ่เป็นขั้นของจริยธรรมสูงสุด เป็นการปฏิบัติที่ใช้มาตรฐานของ สิทธิ มนุษยชน คำนึงถึงจิตสำนึกที่ดีมากกว่ากฎหมาย

การพัฒนาจริยธรรมของคน จะมีการเปลี่ยนแปลงตามวัยที่สืบเนื่องมาจาก ประสบการณ์ที่ได้รับ โคล เบอร์ก เชื่อว่าพัฒนาการของจริยธรรมเป็นไปตามลำดับขั้น จาก ขั้นที่หนึ่งผ่านไปตาม ลำดับจนถึงขั้นที่หกจะ ข้ามขั้นไม่ได้ (Morrison. 1998 : 259)

2.3 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมของ فروยด์

فروยด์(Sigmund Freud) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับจริยธรรมไว้ แตกต่างจาก แนวคิดของพิวาเจทย์และโคลเบอร์ก فروยด์ เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นเกี่ยวข้องกับพัฒนาการระบบ ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) ของเด็ก ซุปเปอร์อีโก้ เป็นส่วนหนึ่งของจิตใจในลักษณะของความรู้สึก ผิดชอบชั่วดี หรือพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐานการ ยอมรับ จากสังคม ซึ่งได้รับการปลูกฝังมาจากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ และพัฒนาการแสดงบทบาททางเพศ จากพ่อแม่ ของตน โดยการเลียนแบบ บทบาททางเพศจากพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกันกับตน

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กปฐมวัย

3.1 ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ นักจิตวิทยาให้ความ

หมายของพฤติกรรมก้าวร้าวหลายลักษณะตามพฤติกรรมความเชื่อ เช่น เพชรสุดา เพชรใส (2525 : 16) กล่าวว่า

พฤติกรรมก้าวร้าวหมายถึงการแสดงออกของความรู้สึก

ก้าวร้าวที่มีต่อบุคคลอื่นหรือสิ่งของของการแสดงพฤติกรรมออกมานี้ไม่เหมาะสมในลักษณะต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังต่อไปนี้ การแสดงออกทางร่างกาย เช่น การขว้างปา ต่อย ผลัก ทูบรังแก เด็กอื่นๆ รวมทั้งการ ทำลายสิ่งของ การแสดงออกทางคำพูด เช่น การข่มขู่ โต้แย้งครุและเพื่อนพูดเยาะเย้ยถากถาง ซึ่งพฤติกรรม เหล่านี้เป็นผลมาจากแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมออกมา

สมพร สุทัศน์ีย์ (2529 : 57) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นไม่พอใจหรือเจ็บปวดทางกายและจิตใจ หรือเป็นพฤติกรรมที่ทำให้สิ่งของเสียหาย และเป็นพฤติกรรมที่มีวาจาที่มีระดับความรุนแรงต่างกันแต่มีความรุนแรงไม่ถึงขั้นผิดกฎหมาย

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว จากที่กล่าวมานั้นพอสรุปความหมายของความก้าวร้าวได้ 3 ประการ ประการแรกเป็นการกระทำที่

รุนแรงกว่าปกติ ประการที่สองทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดเสียหาย ทั้งที่เจตนาและหมาเจตนา ประการที่สามเป็นการ กะทำเพื่อปลดปล่อยความตึงเครียด ความคับข้องใจ ความโกรธ ความรู้สึกไม่ดีต่างๆ

จากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาหลายท่านซึ่งมีแนวความคิดต่างๆ กันออกไป เกิดเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวร้าวหลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่นๆ 2520 : 4 -5) นำมารวบรวมไว้ แล้วสรุปเป็นทฤษฎีใหญ่ๆคือ

1. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับพันธุกรรม ทฤษฎีนี้มาจากความเชื่อของ فروยด์ที่ว่า ความก้าวร้าว ของบุคคลมีมาแต่กำเนิด และเห็นว่าความก้าวร้าวเกิดจากสัญชาตญาณแห่งการดำรงพันธุ์ (sexual instincts) นั่นคือเมื่อไม่ได้รับการบำบัดความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว คนเราจะเกิดความก้าวร้าวได้ ก่อน สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง فروยด์เคยเชื่อว่าสัญชาตญาณของมนุษย์ มีสองประเภท คือ สัญชาตญาณแห่งการ ดำรงพันธุ์ไปรวมเข้ากับสัญ

ชานตญาณแห่งการดำรงตน แล้วให้ชื่อเสียงใหม่ที่ว่าสัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต ขึ้นมาคู่กัน นอกจากนี้ ฟรอยด์ ยังได้กล่าวถึงเรื่องมาโซซิสซึม (Masochism) ว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเพิ่ม ความรู้สึกพึงพอใจจากการทำลายตนเอง ซึ่งมีผลมาจากการต้องการทำลายหรือก้าวร้าวผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็น เพราะความก้าวร้าวต่อคนอื่นนั้นไม่สามารถแสดงออกมาได้ง่ายๆ จึงหันมาทำลายตนเอง ฟรอยด์ให้ความเห็น ว่าบุคคลที่มีลักษณะ เช่นนี้เป็นเพราะมีความรู้สึกผิด (guilt feeling) ติดอยู่ในจิตไร้สำนึก (unconscious) เป็นต้นว่า เมื่อยังเด็กเคยถูกพ่อแม่มีอำนาจเหนือตนลงโทษ เด็กต้องการจะทำลายพ่อแม่เป็นการตอบแทน แต่ ก็แสดงออกไม่ได้ จึงต้องหันมาทำร้ายตนเอง ส่วนซาดีซิสซึม (sadism) นั้นเป็นแนวโน้มของพวกที่มีสัญชาตญาณในการทำลาย

จากที่กล่าวมานั้นพอสรุปความหมายของ ความก้าวร้าวได้ 3 ประการ ประการแรกเป็นการกระทำที่รุนแรงกว่าปกติ ประการที่สองทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดเสียหาย ทั้งที่เจตนาและหามาเจตนา ประการที่สามเป็นการกระทำเพื่อปลดปล่อยความตึงเครียด ความคับข้องใจ ความโกรธ ความรู้สึกไม่ยุติต่างๆ

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวร้าว จากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาหลายท่านซึ่งมีแนวความคิด ต่างๆ กันออกไป เกิดเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวร้าวหลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และ คนอื่นๆ 2520 : 4 -5) นำมารวบรวมไว้แล้วสรุปเป็นทฤษฎีใหญ่ๆคือ

2.1 ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับพันธุกรรม ทฤษฎีนี้มาจากความเชื่อของฟรอยด์ที่ว่า ความก้าวร้าว ของบุคคลมีมาแต่กำเนิด และเห็นว่าความก้าวร้าวเกิดจากสัญชาตญาณแห่งการดำรงพันธุ์ (sexual instincts) นั่นคือเมื่อไม่ได้รับการบำบัดความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว คนเราจะเกิดความก้าวร้าวได้ ก่อน สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ฟรอยด์เคยเชื่อว่าสัญชาตญาณของมนุษย์ มีสองประเภท คือ สัญชาตญาณแห่งการ ดำรงพันธุ์ไปรวมเข้ากับสัญชาตญาณแห่งการดำรงตน แล้วให้ชื่อเสียงใหม่ที่ว่าสัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต ขึ้นมาคู่กัน นอกจากนี้ ฟรอยด์ ยังได้กล่าวถึงเรื่องมาโซซิสซึม (Masochism) ว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเพิ่ม ความรู้สึกพึงพอใจจากการทำลายตนเอง ซึ่งมีผลมาจากการต้องการทำลายหรือก้าวร้าวผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็น เพราะความก้าวร้าวต่อคนอื่นนั้นไม่สามารถแสดงออกมาได้ง่ายๆ จึงหันมาทำลายตนเอง ฟรอยด์ให้ความเห็น ว่าบุคคลที่มีลักษณะ เช่นนี้เป็นเพราะมีความรู้สึกผิด (guilt feeling) ติดอยู่ในจิตไร้สำนึก (unconscious) เป็นต้นว่า เมื่อยังเด็กเคยถูกพ่อแม่มีอำนาจเหนือตนลงโทษ เด็กต้องการจะทำลายพ่อแม่เป็นการตอบแทน แต่ ก็แสดงออกไม่ได้ จึงต้องหันมาทำร้ายตนเอง ส่วนซาดีซิสซึม (sadism) นั้นเป็นแนวโน้มของพวกที่มีสัญชาตญาณในการทำลาย

3.3 ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมก้าวร้าว

โดยมีลักษณะดังนี้

1. ตีเพื่อน
2. กัดเพื่อน
3. หยิกเพื่อน
4. เตะเพื่อน
5. เอาแต่ใจ
6. พุดไม่เพราะ
7. แกล้งเพื่อน

8. แอ่งของเพื่อน
9. ขว้างปาสิ่งของ
10. ทำร้ายตัวเอง

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน

4.1 ความหมายของนิทาน

จันทร์เพ็ญ สุภาพล (2535: 26) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาสืบต่อกัน มาโดยอิงความจริง หรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนาน แฝงความคิดสอนใจ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จาก เนื้อหาในนิทาน

กุลวรา ชูพงศ์ ไพโรจน์ (2535: 8) ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราว ที่เล่าสืบต่อกันมา ตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่องเพื่อ ให้ผู้ฟังเกิดความสุขสนุกสนาน แฝงคำสอน จรรยาในชีวิตเป็นการถ่ายทอด วัฒนธรรม ต่อเนื่องของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ฟัง

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542: 48) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า

1. เป็นเรื่องราวที่ผูกขึ้น
2. เป็นเรื่องราวที่ใช้วาจาเป็นสื่อในการถ่ายทอด
3. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าการเล่าแบบกันเอง ทำนองการเล่าด้วยวาจา

4.1 เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อความบันเทิงใจ และมีสิ่งสอนใจเป็นจุดประสงค์รอง สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องเล่า ที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของความจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้างหรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการ หรืออิงความจริง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ความสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจ และแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติตน ที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

4.2 ความหมายของการเล่นนิทาน

พัชรี ไชยะสนธิ (2535: 80) ได้กล่าววว่า การเล่นนิทาน หมายถึง การเล่าเรื่อง ให้เด็กฟังและสนทนา ได้ตอบอภิปรายซักถาม แสดงข้อคิดเห็นและแสดงท่าทางประกอบเรื่องราว หรือประสบการณ์รอบตัว ทั้งนี้ขึ้น อยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่า

4.3 ประเภทของนิทาน

นิทานมีหลายประเภทด้วยกัน การแยกประเภทนิทานขึ้นอยู่กับลักษณะของเรื่อง และที่มาของนิทานเป็นสำคัญ ซึ่งจะขอแบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 8 ประเภท (สัณหพัฒน์ อรุณธารี. 2542: 17) ตามสภาพการณปัจจุบัน ดังนี้

1. นิทานปรัมปรา
2. นิทานท้องถิ่น
3. นิทานเทพนิยาย
4. นิทานตลกขบขัน

5.นิทานสร้างเสริมคุณธรรม

5.นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์

6.นิทานที่ให้ความรู้เฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องยาเสพติด เรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

7.นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์

สรุปว่า นิทานมีหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นหมวดใหญ่ๆ ได้ 2 หมวดด้วยกัน คือ นิทาน สมัยเก่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ ส่งเสริมคุณธรรม เช่น ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและอภินิหาร เป็นต้น นิทานสมัยใหม่มีเนื้อหาเป็นปัจจุบันส่งเสริมความรู้และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4.4จุดประสงค์ของการเล่านิทาน

กุหลาบ ต้นติผลลาชีวะ (2541: 11 - 12) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานให้เด็กฟังนั้น มีเป้าหมายสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. ให้เด็กได้พัฒนาภาษาและความคิด การเล่านิทาน จึงไม่ควรมาจากครู คนเดียวครูควรให้เด็กเป็นผู้ เล่านิทานเองด้วยเพราะการให้เด็กเล่านิทานเอง จะช่วยให้เด็ก ได้แสดงออกถึงความรู้สึก ขยายความคิด ของ ตนให้กระจ่าง และพัฒนาทางภาษา หากครูเล่าเอง ควรมีการถามตอบโต้ที่ ให้เด็กคิดระหว่างการเล่านิทานด้วย
2. สร้างความรักการอ่านและหนังสือให้กับเด็กเวลาเล่านิทานเป็นเวลา ที่สร้างความสนใจในการอ่าน และหนังสือให้กับเด็กมาก ครูควรเตรียมให้พร้อมโดยการอ่าน นิทานเล่มที่จะเล่าให้เข้าใจ จำได้เวลาอ่านให้ เปิดหนังสือเสมอตาเด็ก ตาครูจับที่เด็กคอยสังเกต คอยตั้งคำถามเป็นช่วงๆ เพื่อช่วยให้เด็กทบทวนรายละเอียด และต้นตอที่จะฟัง อยู่เสมอเวลาเล่านิทานควรจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ 4 - 5 คน ถ้าไม่ได้ก็ให้เด็กนั่งเป็นวงเห็นหน้าครู ชัดเจน และครู เห็นเด็กทุกคน ถ้าเด็กรู้สึกเพลิดเพลินกับนิทานจากหนังสือที่ครูเล่า เด็กจะชอบและสนใจที่จะอ่าน หนังสือด้วยตนเอง สิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้น ของการสร้างนิสัยรักการอ่าน และความรักหนังสือที่ดี
3. สร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายให้กับเด็ก จุดประสงค์ของการเล่านิทาน คือ การสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก ทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม หรือแม้แต่การพัฒนา สติปัญญา ก็ สามารถใช้นิทานเป็นสื่อของการเรียนรู้ได้

สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการเล่านิทาน คือ ใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อช่วย พัฒนาด้านภาษา ด้านความคิด ด้านอารมณ์และจิตใจ สร้างสมาธิ ปลูกฝังจริยธรรม ส่งเสริม พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4.5 คุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนของเด็กปฐมวัย

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 55 - 56) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่านิทาน ดังนี้

1. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นหรือใกล้ชิดเป็นกันเองกับผู้เล่า
2. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกร่วมในขณะฟัง ทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย และสดชื่นแจ่มใส
3. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลานานขึ้นหรือยาวขึ้น

4. เด็กๆ และผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและ จริยธรรม ทำให้เด็กๆ และผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
5. นิทานจะช่วยทำให้เด็กๆ หรือผู้ฟังสามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณา แก้ปัญหาได้
6. นิทานจะช่วยทำให้เด็กๆ หรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อนรู้จักการรับและการให้ มองโลกในแง่ดี
7. นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็กๆ หรือผู้ฟังในการแสดงออกผ่าน กระบวนการคิด ที่มีประสิทธิภาพ
8. เด็กๆ และผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ กับชีวิตประจำวันได้
9. นิทานช่วยเสริมสร้างจินตนาการที่กว้างไกลโรขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง
10. นิทานสามารถช่วยให้เด็กและผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

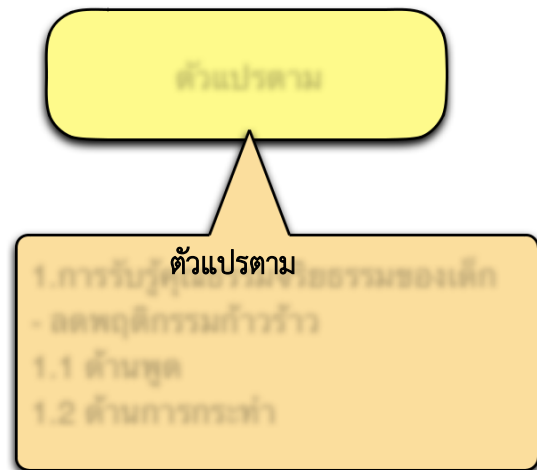
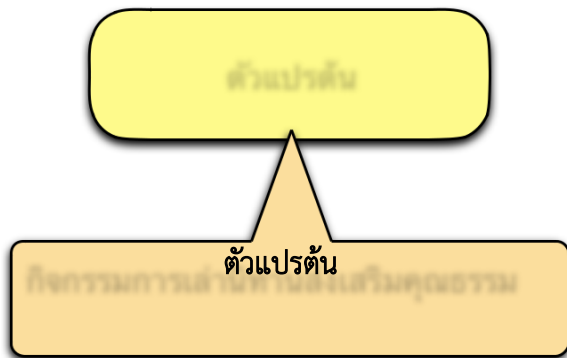
4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

ทัศนีย์ อินทรบำรุง (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวินัยในตนเอง ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ จัดกิจกรรม การเล่านิทานก่อนกลับบ้านกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย - หญิง อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 30 คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่า นิทานก่อนกลับบ้าน มีวินัย ในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ

พจมาน เทียนมนัส (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่น ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ จัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบการแสดงละคร สร้างสรรค์และประกอบ การวาดภาพ กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย - หญิง อายุ 5 - 6 ปี จำนวน 38 คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การ เล่า นิทานประกอบการแสดง ละครสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การ เล่า นิทานประกอบการวาดภาพ

สรุปว่า นิทานมีความสำคัญกับเด็กมาก โดยเฉพาะเด็กระดับปฐมวัย เพราะจะ ช่วยให้เด็กเกิด ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สร้างเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ เพราะนอกจากนิทาน จะช่วยให้เด็ก มีความสุขสนุก ทรรษาแล้ว ยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบ ที่คอยช่วยถักทอสายใยความรัก ความฝัน สานสัมพันธ์อันอบอุ่น ละมุนละไมในกลุ่มสมาชิกของครอบครัว อีกทั้งนิทานยังให้แง่คิดคติสอนใจและ ปรัชญาชีวิตอันล้ำลึก ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงผลของนิทานต่อการพัฒนาและลดพฤติกรรมก้าวร้าวของ เด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กิจกรรมการเล่นกีฬาส่งเสริมคุณธรรม

1. การรับรู้คุณธรรมจริยธรรมของเด็ก
 - ลดพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 1.1 ด้านพูด
 - 1.2 ด้านการกระทำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

เด็กปฐมวัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นนักเรียน อายุ 3 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง ตำบล หนองบัวดง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง

จำนวน 3 คน มีกลุ่มตัวอย่างคือ

- 1.เด็กชายรัชชานนท์ จันทะนา
- 2.เด็กหญิงณัฐกานต์ เขียวมิ่ง
- 3.เด็กหญิงวันวิสา คงมัน

โดยมีลักษณะดังนี้

- 1.ตีเพื่อน
- 2.กัดเพื่อน
- 3.หยิกเพื่อน
- 4.เตะเพื่อน
- 5.เอาแต่ใจ
- 6.พูดไม่เพราะ
- 7.แกล้งเพื่อน
- 8.แย่งของเพื่อน
- 9.ขว้างปาสิ่งของ
10. ทำร้ายตัวเอง

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางการจัดกิจกรรมเล่นนิทานเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัย

วัน	เวลา	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ/อุปกรณ์	เกณฑ์การประเมิน
จันทร์ 3 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กฯ พูดคำว่า "สวัสดี"(ลดพฤติกรรมก้าวร้าวไม่เพราะ) 2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทที่พึงปฏิบัติในการสวัสดี	1. นิทานเรื่องสวัสดี 2. เพลง สวัสดี	1. เด็กกล้าแสดงออก 2. เด็กสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับนิทานได้
อังคาร 4 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(การพูดไม่เพราะ)	1. นิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ 2. คำคล้องจอง เด็กดี	1. สังเกตการแสดงออกจากการตอบคำถาม 2. สังเกตการแสดงบทบาทสมมติในนิทานที่ฟัง 3. สังเกตการร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข
พุธ 5 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(ลดพฤติกรรมก้าวร้าวกัดเพื่อน)	1. นิทานเรื่องสิงโตกับสุนัขจิ้งจอก 2. เพลงสิงโตเจ้าป่า	1. สังเกตการร่วมกิจกรรม 2. สังเกตความสนใจ 3. สังเกตการตอบคำถาม
พฤหัสบดี 6 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็ก(เอาแต่ใจตัวเอง) 2. เพื่อให้รู้จักความเคารพและการเชื่อฟังผู้อื่น	1. นิทานเรื่องแพะดี 2. เพลง แพะ แพะ เอย	1. สังเกตการร่วมกิจกรรม 2. สังเกตความสนใจ 3. สังเกตการตอบคำถาม
ศุกร์ 7 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(การตีเพื่อน แกล้งเพื่อน) 2. เพื่อให้เด็กร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น	1. นิทานเรื่อง ปลาหมึกเกร 2. เพลง ทะเลแสนงาม 3. ที่คาดผมรูปปลาหมึกปลาต่างๆ	1. เด็กสามารถปฏิบัติตามสัญญาณและคำสั่งได้ 2. เด็กร่วมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะกับผู้อื่นได้
อังคาร 11 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กฯ พูดคำว่า "สวัสดี"(ลดพฤติกรรมก้าวร้าวไม่เพราะ) 2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทที่พึงปฏิบัติในการสวัสดี	1. นิทานเรื่องสวัสดี 2. เพลง สวัสดี	1. เด็กกล้าแสดงออก 2. เด็กสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับนิทานได้
พุธ 12 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(การพูดไม่เพราะ)	1. นิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ 2. คำคล้องจอง เด็กดี	1. สังเกตการแสดงออกจากการตอบคำถาม 2. สังเกตการแสดงบทบาทสมมติในนิทานที่ฟัง 3. สังเกตการร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข
พฤหัสบดี 13 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(ลดพฤติกรรมก้าวร้าวกัดเพื่อน)	1. นิทานเรื่องสิงโตกับสุนัขจิ้งจอก 2. เพลงสิงโตเจ้าป่า	1. สังเกตการร่วมกิจกรรม 2. สังเกตความสนใจ 3. สังเกตการตอบคำถาม
ศุกร์ 14 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็ก(เอาแต่ใจตัวเอง) 2. เพื่อให้รู้จักความเคารพและการเชื่อฟังผู้อื่น	1. นิทานเรื่องแพะดี 2. เพลง แพะ แพะ เอย	1. สังเกตการร่วมกิจกรรม 2. สังเกตความสนใจ 3. สังเกตการตอบคำถาม
จันทร์ 17 ก.ค. 2560	10.00-10.15 น.	เสริมประสบการณ์	1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว(การตีเพื่อน แกล้งเพื่อน) 2. เพื่อให้เด็กร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น	1. นิทานเรื่อง ปลาหมึกเกร 2. เพลง ทะเลแสนงาม 3. ที่คาดผมรูปปลาหมึกปลาต่างๆ	1. เด็กสามารถปฏิบัติตามสัญญาณและคำสั่งได้ 2. เด็กร่วมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะกับผู้อื่นได้

แบบบันทึกการสังเกตเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวแดง

วันที่.....เดือน.....ปี..... เวลา.....น.

ก่อนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน หลังก่อนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน

คำชี้แจง เขียนหมายเลข 0 และ 1 ลงในพฤติกรรมที่แสดงออก

0 หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรม

1 หมายถึง แสดงพฤติกรรม

ลำดับ ที่	รายละเอียด พฤติกรรมก้าวร้าว	คนที่/พฤติกรรมที่ แสดง			หมายเหตุ
		1.ป็นป็น	2.เนสเล่ท์	3.ปูกี้	
1	ตี เพื่อน	1	1	1	
2	กัดเพื่อน	1	1	1	
3	หยิกเพื่อน	1	1	1	
4	เตะเพื่อน	1	1	1	
5	เอาแต่ใจ	1	1	1	
6	พูดไม่เพราะ	1	1	1	
7	แกล้งเพื่อน	1	1	1	
8	แย่งของเพื่อน	1	1	1	
9	ขว้างปาสิ่งของ	1	1	1	
10	ทำร้ายตัวเอง	0	0	0	

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....
.....

ผู้ประเมิน.....

(นางสาวพนิดา ขาววิเศษ)

แบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรม

เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว

ของเด็กปฐมวัย

เด็กชาย/เด็กหญิง นามสกุล

คำชี้แจง ครูอ่านข้อความคำถามให้เด็กฟังแล้วให้เด็กตอบเอง

- เมื่อคุณแม่หรือคุณครูร้องเรียกเด็กๆ ว่าอยู่ที่ไหน เด็กจะขานรับว่าอย่างไร

อยู่นี่ครับ/ค่ะ

เมื่อมีคนให้ของ นักเรียนควรพูดว่าอย่างไร

กล่าวคำว่าขอบคุณครับ/ค่ะ

เด็กๆ จะใช้คำแทนตัวเอง เมื่อต้องพูดกับผู้ใหญ่ อย่างไร

ใช้ชื่อตัวเอง ผม หนู

เมื่อเด็กๆ พบผู้ใหญ่ คุณครูหรือพ่อแม่ ต้องทักทายว่าอย่างไร

สวัสดีค่ะ/สวัสดีครับ

ถ้าเด็ก เด็กเดินชนเพื่อน จะพูดกับเพื่อนคนนั้นอย่างไร

ขอโทษครับ/ค่ะ

เด็กตอบถูก 3 ข้อ = ผ่าน

แบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรม

เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเล่นทานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ของเด็กปฐมวัย

เด็กชาย/เด็กหญิง นามสกุล

คำชี้แจง ครูอ่านข้อความคำถามให้เด็กนักเรียนฟังแล้วให้เด็กตอบเอง โดยให้ ครูทำเครื่องหมาย ✓ คือ ทำ และ ✗ คือ ไม่ทำ ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริง

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นแบบสัมภาษณ์เป็นเป็นการสร้างรูปแบบที่ สร้างขึ้นมาเพื่อ

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ชื่อผู้ปกครอง นาง/นาย/นางสาว.....เกี่ยวข้อง

เป็น..... ของเด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่สัมภาษณ์.....เดือน.....พ.ศ.....

ความรู้สึก.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวพนิดา ขาววิเศษ)

9. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นิทาน

สวัสดี

คุณเต่าพูดเพราะ

สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก

แพะเด้อ

ปลาหมึกเกร

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นทาน

เรื่อง : สวัสดิ์ (ลดพฤติกรรมก้าวร้าวการพูดไม่เพราะ)

เวลา 15 นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การแสดงความเคารพ และการสวัสดิ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กๆ พูดคำว่า “สวัสดิ์”
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทที่พึงปฏิบัติในการสวัสดิ์

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

ความสำคัญของการทำงาน

การทำความเคารพ ด้วยการสวัสดิ์เป็นสิ่งดีงาม

ประสบการณ์สำคัญ

การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม

การฟังเรื่องราวจากนิทาน

การปฏิบัติตนเป็นเด็กดีด้วยการสวัสดิ์

กิจกรรมการเรียนการสอน

3. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

พาเด็กร้องเพลง "สวัสดิ์" โดยให้เด็กเข้าแถว 2 แถว หันหน้าเข้าหากันให้เด็กสวัสดิ์กัน และทำท่าสวัสดิ์ประกอบเพลง และให้เด็กนั่งลง จากนั้นครูให้เด็ก และครูสร้างข้อตกลงกับ เด็กว่าวันนี้มีนิทาน " สวัสดิ์"

4. ชี้นสอน (ชั้นเล่นนิทาน) เล่นนิทานเรื่อง สวัสดิ์ วันนี้เป็นวันที่กระรอกไปโรงเรียน วัน แรก พ่อกระรอกและแม่กระรอก ดีใจ ซื่อชุดใหม่ใหม่ลูกกระรอกลูกกระรอกดีใจที่จะได้ไป โรงเรียน จึง รีบแต่งตัว พ่อกระรอกและแม่กระรอกจึง พา ลูกกระรอกไปส่งที่โรงเรียน ใน

ระหว่างเดินทางไป พ่อแม่ของ กระรอก ทักทายครอบครัวม้าลายว่า “สวัสดิ์จะมาลา” ม้าลาย จึงตอบว่า “สวัสดิ์เจ้า กระรอก จะไปไหนกัน ” พ่อแม่กระรอกบอกว่า “จะพาลูกไปโรงเรียน” ลูก กระรอกก็สวัสดิ์ม้าลาย เมื่อถึงโรงเรียน คุณครู หมี่จึงทักทาย พ่อแม่ของกระรอกว่า “สวัสดิ์ค่ะ วันนี้ น้องกระรอกมาโรงเรียนแต่เช้านะค่ะ” น้องกระรอกตอบว่า “สวัสดิ์ค่ะ

คุณครูหมี” เมื่อ คุณครูหมีเดินเข้าห้องเด็กทุกคน กล่าวทักทายคุณครูหมี เมื่อได้เวลาเรียน หนังสือเด็กๆนั่ง คอยคุณครูหมีอยู่ใน ห้องเรียนคุณครูหมีเดินเข้ามาในห้องเด็กๆ ยกมือไหว้และกล่าวคำว่า สวัสดีค่ะ สวัสดีครับ คุณครูหมี คุณครูหมีชื่นชม เด็กๆ และอธิบายให้ เด็กฟังว่า สวัสดีเป็นการ ทักทายและ แสดงความเคารพของคนไทยเมื่อพบกัน

3.ขั้นสรุป (ขั้นหลังการเล่า) เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่องนี้ว่า

เมื่อเวลาเจอกันทักทายกัน ควรกล่าว คำว่าอะไร

ใครเป็นคนทักทายพ่อแม่และ กระจก

กระจกน้อยมีนิสัยอย่างไร

3. การทักทายและการแสดงความเคารพต้องทำตอนไหนกับใครและทำไมต้องทำ

4. เมื่อเด็กๆ แสดงความเคารพด้วยการสวัสดี จะเกิดอะไรขึ้น

สื่อการเรียนรู้

1.เพลง สวัสดี

2.นิทานเรื่อง สวัสดี

ขั้นประเมินผล

ครูสังเกตการให้เหตุผลของเด็กจากคำถาม

1.สังเกตการร่วมกิจกรรม

2.สังเกตความสนใจ

3.สังเกตการตอบคำถาม

เพลง สวัสดี

สวัสดี สวัสดี สวัสดี

วันนี้เรามาพบกัน

เธอและฉันพบกันสวัสดี

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

เรื่อง : คุณเต่าพูดเพราะ

(ลดพฤติกรรมก้าวร้าวการพูดไม่เพราะ)

เวลา 15 นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การแสดงความเคารพประกอบการเล่านิทาน เรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ ช่วยให้เด็กได้ฝึก ทักษะพื้นฐานทางภาษาในการฟัง พูด และการแสดงความเคารพ เกี่ยวกับเรื่องราว คำศัพท์ที่กำหนดไว้ และร่วมกันทำกิจกรรมกับเพื่อนอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมก้าวร้าว
2. เพื่อให้เด็กฟังและตอบคำถามจากนิทานได้
3. เพื่อให้เด็กสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นด้วยความสนุกสนาน

การจัดกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมให้เด็กท่องคำคล้องจอง “เด็กดีไม่ดื้อ”
2. ครูถามเด็กๆเกี่ยวกับคำคล้องจอง
 1. เด็กดีต้องทำอะไร
 2. เด็กดีมาโรงเรียนต้องทำอะไร

ขั้นสอน

1. ครูเด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการร่วมฟังนิทานเรื่อง

คุณเต่าพูดเพราะ เช่น

- 1.1 เด็ก ๆ ตั้งใจฟังและตอบคำถามที่ครูถาม
- 1.2 เด็ก ๆ จะถามให้ยกมือขึ้น

2. ครูเล่านิทานประกอบภาพ เรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ ให้เด็กฟังทีละหน้าพร้อมชี้ภาพ ประกอบ
4. ครูอ่านเนื้อหาในนิทานและให้เด็กอ่านตามทีละหน้าพร้อมให้เด็กดูภาพประกอบ
5. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาในนิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ โดยใช้คำถาม ดังนี้ 4.1 ตัวละครในนิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ ที่เด็ก ๆ ได้ฟังมีใครบ้าง (คุณ

เต่า, คุณพ่อ , คุณปู่, คุณแม่)

1. ครูให้เด็ก ๆ ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติในนิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ

ขั้นสรุป

- 1.เด็กและครูร่วมกันสรุปถึงการแสดงบทบาทสมมติในนิทาน เรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ
- 2.ครูนำหนังสือนิทานประกอบภาพเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ ไปเก็บที่มุมหนังสือใน ห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนได้อ่านในช่วงชั่วโมงกิจกรรมเสรี

สื่อและอุปกรณ์

1. นิทานเรื่อง คุณเต่าพูดเพราะ ผู้แต่ง ธนะชัย สุนทรเวช
- 2.คำคล้องจอง
- 3.ที่คาดผมรูปเต่า

การวัดประเมินผล

- 1.สังเกตการแสดงออกจากการตอบคำถาม
- 2 สักเกตการแสดงบทบาทสมมติในนิทานที่ฟัง
- 3 สังเกตการร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข

ภาคผนวก

คำคล้องจอง “เด็กดี”

เด็กดีไม่คือ เด็กดีไม่ตี เด็กดีถูกตี เด็กดีถูกชม อยู่บ้านช่วยงาน คุณพ่อ คุณแม่
เป็นเด็กดีแท้คุณแม่ชื่นใจ
มาโรงเรียน พรากเพียรเรียนหนังสือ เด็กไม่คือคุณครูชื่นใจ

นิทานเรื่อง “ คุณเต่าพูดเพราะ ”

คุณเต่าพูดเพราะ	เพราะมีหางเสียง	ใครใครข้างเคียง	ฟังแล้วรีนหู
คุณพ่อพูดเพราะ	พูดกับคุณปู่	คุณลูกฟังดู	แล้วอยากพูดตาม
“สวัสดีครับ” “สวัสดีค่ะ”			
ใครทำอะไร	ดีดีให้เรา	ครอบครัวคุณเต่า	ไม่เคยรอช้า
พร้อมหน้าขอบคุณ	แล้วพูดออกมา	คนฟังยิ้มร่า	แหม! น่าชื่น
“ขอบคุณครับ” “ขอบคุณค่ะ”			
บางครั้งทำผิด	ต้องรีบขอโทษ	ทำคนอื่นโกรธ	ไม่ดีไม่ดี
ลองพูดเพราะเพราะ	เต็มหางเสียงซิ	คนฟังใจดี	หายโกรธเร็วไว
“ขอโทษครับ” “ขอโทษค่ะ”			
หางเสียงสั้นสั้น	เหมือนหางคุณเต่า	มาต่อท้ายเข้า	ที่ตรงข้างหน้า
จะพูดอะไร	ก็ดูน่าฟัง	มาชิลองบ้าง	ใช้หางเสียงกัน
“อย่าลืมนะครับ” “จะไม่ลืมครับ”			

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง : สิงโตกับสุนัขจิ้งจอก(ลดพฤติกรรมก้าวร้าว) สอน
วันที่ 5/13กรกฎาคม 2560 เวลา 15 นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

1.สาระสำคัญ

1.การแสดงความเคารพ และอ่อนน้อมถ่อมตน

2.จุดประสงค์การเรียนรู้

1.เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวไม่ให้เกิดกักเพื่อน

2.เพื่อให้รู้จักมารยาทและไม่ละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น

สาระการเรียนรู้ 1.สาระที่ควรรู้

ความสำคัญของการทำงาน

การไม่เป็นเด็กก้าวร้าว

การเคารพสิทธิ์ผู้อื่น

2.ประสบการณ์สำคัญ

1.การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม

2.การฟังเรื่องราวจากนิทาน

3.การปฏิบัติด้านการไม่แสดงความก้าวร้าว

4.การเคารพสิทธิ์ผู้อื่น

3.กิจกรรมการเรียนรู้

1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

พาเด็กร้องเพลง"สิงโตเจ้าป่า" และทำท่าประกอบเพลง สิงโตเจ้าป่า และให้เด็กนั่งลง เป็นวงกลม และครูสร้าง
ข้อตกลงกับเด็ก วันนี้ ก่อนจะฟังนิทานให้เด็กร้องเพลงสิงโตเจ้าป่า และทำท่าประกอบ ก่อนจะมาฟังนิทาน " สิงโตกับสุนัข
จิ้งจอก "

อากาศร้อนจัดของวันหนึ่งในฤดูร้อนทำให้สัตว์ทั้งหลายรู้สึกกระหายน้ำไปตามๆกัน
สิงโตตัวนี้ก็เช่นกัน มันกำลังเดินออกไปหาน้ำดื่ม สิงโตเดินออกไปยังบ่อน้ำเล็กๆแห่งหนึ่งที่อยู่
อยู่ไม่ไกลนักเวลานั้นมีสุนัขจิ้งจอกที่กำลังหิวน้ำมากและสุนัขจิ้งจอกก็
เดินตรงมาที่บ่อน้ำนั้นด้วยเช่นกันสิงโตและสุนัขจิ้งจอกจึงประจันหน้ากันที่ข้างบ่อน้ำนั้นทั้ง
ต่างต้องการที่จะเป็นผู้ที่ได้ดื่มน้ำก่อนจึงเกิดการต่อสู้กันขึ้นสัตว์ตัวอื่นๆที่อยู่ใกล้ๆต่างพากัน
วิ่งหนีอย่างอลหม่านสิงโตและสุนัขจิ้งจอก ต่างก็ต่อสู้กันอย่างไม่ลดละจนหมดเรี่ยวแรงด้วย
กันทั้งคู่ก่อนที่จะพวกมันจะลงมือต่อสู้กันอีกครั้ง...

ทั้งสองก็เหลือบไปเห็นนกแร้งกลุ่มหนึ่งกำลังเกาะอยู่บนกิ่งไม้

และพากันจ้องมองมายังพวกมันอยู่สิงโตจึงหันมาพูดกับสุนัขจิ้งจอกว่า “ข้าว่าเลิกต่อสู้กันเถอะ”

เพราะไม่เช่นนั้น เราทั้งสองอาจกลายเป็นอาหารของเจ้าแร้งพวกนั้นได้สุนัขจิ้งจอกเห็นด้วยจึง ตบตกลงในทันที จากนั้น สิงโตก็บอกให้สุนัขจิ้งจอกดื่มน้ำก่อนและเมื่อทั้งคู่ดื่มน้ำจนพอใจ แล้ว จึงเดินแยกจากกันไปด้วยดี (หลังการเล่านิทาน) เด็ก และครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่องนี้ว่า

1. เด็กๆ จะบอกสิงโตกับสุนัขอย่างไรไม่ให้แย่งกันดื่มน้ำ
 2. เวลาเพื่อนของเราสองคนไม่เข้าใจกันเราจะทำอย่างไร
 3. ถ้าเพื่อนของเราตีกันเราจะบอกเพื่อนว่าอย่างไร
2. จากนั้นครูก็ร้องเพลงสิงโตเจ้าป่าให้ฟังอีกครั้ง

3. ชั้นสอน

1. ให้เด็กเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ตามเครื่องเคาะจังหวะและมีเงื่อนไขดังนี้

-ถ้าครูเคาะจังหวะเร็วให้เคลื่อนไหวเร็ว ถ้าครูเคาะจังหวะช้าให้เคลื่อนไหวช้า แบบถ้าเคาะ 5 ครั้ง

ให้หยุดทันที ครูให้จับสัญญาณเคาะจังหวะสลับกัน

-นำซีดี/วีซีดี เพลงที่ใช้สอนเด็กเปิดให้เด็กฟังแล้วทำท่าทางประกอบเพลงอย่างอิสระ -ให้เด็กพักผ่อน 2-3 นาที

4. ชั้นสรุป

1. ครูสรุปถึงการแสดงท่าทางตามจินตนาการประกอบเพลงว่า...

-ช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

-รู้จักการฟังจังหวะ

-ครูสรุปถึงการแสดงท่าทางตามคำสั่งง่ายๆได้

-การรู้จักปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

-เกิดมิติสัมพันธ์ระหว่างการฟังกับการเคลื่อนไหว

-ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับนิทาน

อการเรียนรู้

10. เพลง สิงโตเจ้าป่า

11. นิทานสิงโตกับสุนัขจิ้งจอก

12. ซีดี/วีซีดี

13. เครื่องเคาะจังหวะ

ชั้นประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม

2. สังเกตความสนใจ

3. สังเกตการตอบคำถาม

เพลง สิงโตเจ้าป่า

สิงโตก็คือไลออน
สิงโตนั้นเป็นเจ้าป่า
สิงโตสีน้ำตาลอ่อน
ไลออนก็คือสิงโต
แก๊ง กวาง ควายป่า เนื้อทราย

ไลออนก็คือสิงโต
ออกหากินเมื่อยามหิวโซ
กินแล้วนอนพักผ่อนฟุ้งโต
ยามหิวโซหากินม้าลาย
ถ้าไม่ยากตายอย่ามาใกล้สิงโต

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เรื่อง : แพะดื้อ (ลดพฤติกรรมเอาแต่ใจตัวเอง)

เวลา 15 นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การแสดงความเคารพ และการเชื่อฟังผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเองในเด็ก

1. เพื่อให้รู้จักความเคารพและการเชื่อฟังผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

ความสำคัญของการทำงาน

- การไม่เป็นเด็กก้าวร้าว
- การเคารพสิทธิผู้อื่น

2. ประสบการณ์สำคัญ

- การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม
- การฟังเรื่องราวจากนิทาน
- การปฏิบัติด้านการไม่แสดงความก้าวร้าว
- การเคารพสิทธิผู้อื่น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

พาเด็กร้องเพลง"แพะ แพะ เอย" และทำท่าประกอบเพลง และให้เด็กนั่งลง จากนั้นครู ให้เด็ก และครูสร้างข้อตกลงกับเด็กว่าวันนี้มีนิทาน " แพะดื้อ"

2. ขั้นสอน (ขั้นเล่านิทาน) เล่านิทานเรื่อง แพะดื้อ ยายกับตาเลี้ยงแพะไว้สองตัว ให้ มาลีหลานสาวเป็นคนเลี้ยง ทุกๆเช้ามาลีจะต้อนแพะทั้งสองไปกินหญ้าตากะยายจะคอยสั่ง อยู่เสมอว่า ระวังอย่าให้แพะเข้าไปกินถั่วในไร่แต่อยู่มาวันหนึ่ง แพะทั้งสองตัวเข้าไปกินถั่ว ในไร่ตากะยายมาลีตกใจมาก กลัวจะถูกตากะยายตี ที่ปล่อยให้แพะเข้าไปกินถั่วในไร่ จึงบอกแพะว่า แพะจำ ออกมาจากไร่ถั่วแกะนะอย่าเข้าไปกินถั่วของตากะยายเลย ตาจะ ต่ำและยายจะตีฉัน แต่แพะไม่ยอมฟัง เสียงขอร้องของมาลี ก้มหน้าก้มตากินถั่วงาต่อไป มาลี ไม่รู้จะทำอย่างไร จึงนั่งร้องไห้ด้วยความรู้สึกกลัว กระทบตาคอหนึ่งเดินผ่านมาเห็น จึงเข้าไป ถามมาลีว่า เกิดอะไรขึ้น ให้ฉันช่วยไหม มาลีเล่าเรื่องทั้งหมดให้กระทบตาคอ ฟัง กระทบตาคอจึงพูด อ้อเรื่องเท่านั้นเอง อย่ากังวลเลย ฉันจะช่วยไล่แพะให้เอง กระทบตาคอไปไล่แพะ แต่แพะไม่สนใจ กระทบตาคอ จะทำอย่างไร จึงนั่งร้องไห้ข้างๆมาลี หมายิ่งจอกตัวหนึ่งเดินผ่านมาเห็นมาลีกับ กระทบตาคอนั่งร้องไห้อยู่ จึงเข้าไปถาม เกิด

อะไรขึ้นหรือมีอะไรให้ฉันช่วยไหม มาลีเล่าให้ หมาจิ้งจอกฟัง หมาจิ้งจอกเลยบอกว่าฉันจะช่วยไล่แพะให้เอง แล้วหมาจิ้งจอกก็วิ่งไปบอกแพะ ว่า เจ้าแพะ ออกไปจากไร่ถั่วของตากะยายเดี๋ยวนี้นะ แต่แพะไม่สนใจก้มหน้าก้มตากินถั่วงาต่อไป หมาจิ้งจอกไม่รู้จะทำอย่างไร จึงนั่งร้องไห้ข้างๆมาลีและกระต่าย ขณะนั้นมีต่อตัว หนึ่งบินผ่านมา เห็นทั้งสามกำลังร้องไห้อยู่ จึงเข้าไปถามว่า เป็นอะไรกันหรือ ถึงร้องไห้ มาลี กระต่าย หมาจิ้งจอก ช่วยกันเล่าเรื่อง ต่อจึงพูดว่าเจียบชะ ฉันจะจัดการกับแพะคือให้เอง ทั้ง สามจึงพูดว่า พวกเราตัวโตกว่าเจ้า ยังไล่มันไม่ได้เลย เจ้าตัวแค่นี้ จะไล่มันออกจากไร่ได้ อย่างไม่พุดอะไรบินไปหาแพะทั้งสองตัว เมื่อเข้าไปใกล้ก็ต่อยเข้าที่หูของแพะตัวแรก พลาดพูดว่า ออกไปชะแพะได้รับความเจ็บปวดมาก จึงกระโดดออกจากไร่ถั่วงาทันที จากนั้นก็บินไปที่แพะตัวที่สอง แล้วต่อยเข้าที่จมูกของแพะแพะได้รับความเจ็บปวดมาก รีบ กระโดดออกจากไร่ถั่วงาทันที นับแต่นั้นมา แพะทั้งสองตัวก็ไม่กล้าที่จะเข้าไปกินถั่วงาในไร่ ตากับยายอีกเลย

3. ชั้นสรุป (ชั้นหลังการเล่า) เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่องนี้ว่า

- แพะมีนิสัยอย่างไร
- แพะถูกผึ้งต่อยเพราะอะไร
- เมื่อเด็กๆเป็นแพะจะกินถั่วงาตากับยายหรือไม่ เพราะอะไร

สื่อการเรียนรู้

เพลง แพะ แพะ เออย

1. นิทานแพะคือ

ขั้นประเมินผล

ครูสังเกตการให้เหตุผลของเด็กจากคำถาม

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตความสนใจ
3. สังเกตการตอบคำถาม

เพลง แพะ แพะ เอย

แพะ แพะ เอย เสี้ยร็อง แบะ แบะ

ฉันทบมือแปะ แปะ เรียกแพะก็มา

แพะ แพะ เอย เจ้าแพะภูเขา

แพะทำหน้าที่เศร้าๆ มีเคราใต้คาง

แพะ แพะ เอย เจ้าแพะสีขาว

แพะมีเขายาวๆ วิ่งวุ่นไปมา

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นทาน

เรื่อง : ปลาหมึกเกอร์ (ลดพฤติกรรมแกล้งเพื่อน)

เวลา 15 นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

การแสดงความเคารพ และอ่อนน้อมถ่อมตน จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวให้เด็กแกล้งเพื่อน
2. เพื่อให้รู้จักมารยาทและไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรเรียนรู้

ความสำคัญของการทำงาน

- การไม่เป็นเด็กก้าวร้าว
- การเคารพสิทธิผู้อื่น

2. ประสบการณ์สำคัญ

- การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม
- การฟังเรื่องราวจากนิทาน
- การปฏิบัติด้านการไม่แสดงความก้าวร้าว
- การเคารพสิทธิผู้อื่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

พาเด็กร้องเพลง "ไอ้ทะเลแสนงาม" และให้เด็กใส่ที่คาดผมรูปปลาต่างๆและทำท่า ประกอบเพลง และให้เด็กนั่งลง จากนั้นครูให้เด็ก และครูสร้างข้อตกลงกับเด็กว่าวันนี้มีนิทาน " ปลาหมึกเกอร์"

2. ชี้นสอน (ชั้นเล่านิทาน) เล่านิทานเรื่อง ปลาหมึกเกอร์ โดยถ่ายทอดเรื่องราวด้วยคำ พูดและภาษาท่าทางของครูเองและใช้สื่อประกอบการเล่าจนจบเนื้อหาในนิทาน ปลาหมึก เกเร ในทะเลอันกว้างใหญ่ มีฝูงปลา และสัตว์น้ำต่างๆอาศัยอยู่อย่างสงบสุข แต่ ปลาหมึกจะมีนิสัยชอบเกเรจะทำให้ ทะเลปั่นป่วนไม่สงบอีก

ต่อไปเจ้าปลาหมึกชอบเกรสสัตว์ ต่างๆที่ อาศัยอยู่ในทะเล โดยการพ่นหมึกสีดำใส่ปลาและสัตว์ตัวอื่นๆที่ อาศัยอยู่ในทะเล วัน หนึ่งขณะที่เจ้าปลาหมึกกำลังแก่ง ปลาและสัตว์ตัวอื่นอยู่หน้าทะเลก็เข้า มาช่วยปลา ไว้ได้ โดยหน้าทะเลใช้ใบพัด หนวดปลาหมึกไว้แน่น เจ้าปลาหมึกจึง บอกว่า”ปล่อยฉันไปเดี๋ยวนี้ นะ”แต่ หน้า ทะเลก็ไม่สนใจปลาหมึกถูกมัดอยู่หลายวันปลาหมึก ไม่ได้กินอาหารทำให้ใน ที่สุดเจ้าปลาหมึก ก็สำนึก ผิดจึงไปขอโทษปลาทั้งหลาย ผุง ปลาก็พากันให้อภัยปลาหมึกและ อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในท้องทะเล

3.ชั้นสรุป (ชั้นหลังการเล่า) เด็กและครูร่วมกันสรุปนิทานเรื่องนี้ว่า

- ปลาหมึกมีนิสัยอย่างไร
- ปลาหมึกถูกมัดไว้เพราะอะไร
- เมื่อเด็กๆแสดงความก้าวร้าวออกมา จะเกิดอะไรขึ้น

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง ทะเลแสนงาม
2. ที่คาดผมรูปปลาต่างๆ
3. ที่คาดผมรูปปลาหมึก

ชั้นประเมินผล

ครูสังเกตการให้เหตุผลของเด็กจากคำถาม

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตความสนใจ
3. สังเกตการตอบคำถาม

เพลง ทะเลแสนงาม

ไอ้ทะเลแสนงาม

ฟ้าสีครามสดใส

มองเห็นเรือใบ

เล่นอยู่ในทะเล

หาดทรายงามเห็นปู

ดุสิตูหมูปลา

กุ้งหอยนานา

อยู่ในท้องทะเล

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมเล่นิทานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก ผู้วิจัยได้สังเกต พฤติกรรมและ ประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 2 สัปดาห์ มีรายการประเมิน 10 รายการ ดังนี้

- 1.ตีเพื่อน
- 2.กัดเพื่อน
- 3.หยิกเพื่อน
- 4.เตะเพื่อน
- 5.เอาแต่ใจ
- 6.พูดไม่เพราะ
- 7.แกล้งเพื่อน
- 8.แย่งของเพื่อน
- 9.ขว้างปาสิ่งของ
10. ทำร้ายตัวเอง

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 1 คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการสังเกตการแสดงพฤติกรรม 10 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน จึงรวมคะแนน ผู้วิจัย จึงนำคะแนน ทั้ง 2 สัปดาห์ของเด็กกลุ่มเป้าหมาย 3 คน มาแสดงเป็นคะแนนรวม ดังนี้

ตาราง สรุปผล ก่อน และ หลัง การจัดกิจกรรมเล่นิทานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดง จำนวน 3 คน ดังนี้

ลำดับ	รายละเอียด	คนที่/พฤติกรรมที่แสดง												
		พฤติกรรม ก้าวร้าว	1(ปีนป็น)				2(เนสเล่ท์)				3(ปัก กั)			
			ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
			ครั้ง	ร้อยละ	ครั้ง	ร้อยละ	ครั้ง	ร้อยละ	ครั้ง	ร้อยละ	ครั้ง	ร้อยละ	ครั้ง	ร้อยละ
1	ตีเพื่อน	10	100	8	80	9	90	7	70	9	90	7	70	
2	กัดเพื่อน	8	80	6	60	8	80	6	60	8	80	6	60	
3	หยิกเพื่อน	7	70	6	60	6	60	5	50	9	90	6	60	
4	เตะเพื่อน	10	100	7	70	9	90	6	60	4	40	1	10	
5	เอาแต่ใจ	10	100	6	60	9	90	6	60	8	80	5	50	
6	พูดไม่เพราะ	10	100	4	40	7	70	6	60	10	100	5	50	
7	แกล้งเพื่อน	9	90	6	60	9	90	7	70	8	80	5	50	
8	แย่งของเพื่อน	9	90	5	50	7	70	5	50	10	100	8	80	
9	ขว้างปาสิ่งของ	8	80	3	30	8	80	7	70	7	70	5	50	
10	ทำร้ายตัวเอง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม		81	810	51	510	72	720	55	550	73	730	48	480	
ค่าเฉลี่ยร้อยละ		90		57		80		61.1		81.1		53.3		

ผลจากการจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กปฐมวัยจำนวน 3 คน ในศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวดงโดยใช้นิทาน ผลมีรายละเอียดดังนี้
ผลสรุป แบบบันทึกการสังเกตเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
องค์การบริหารส่วนตำบล หนองบัวดงดังนี้

คนที่1 (ปิ่นปิ่น) มีรายละเอียดพฤติกรรมดังนี้

1. ดีเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...100... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...80...
2. กัดเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...80... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
3. หยิกเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
4. เตะเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...100... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...
5. เอาแต่ใจตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...100...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
6. พุดไม่เพราะ ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...100... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...40...
7. แกล้งเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
8. แย่งของเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...50...
9. ขว้างปาสิ่งของ ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...80... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...30...
10. ทำร้ายตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...0... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...0...

สรุป ผลจากการจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรม น้องปิ่นปิ่น มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง คิดเป็นร้อยละ 33%

คนที่ 2 (เนสเล่าห์) มีรายละเอียดพฤติกรรมดังนี้

1. ดีเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...
2. กัดเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...80... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
3. หยิกเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...50...
4. เตะเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
5. เอาแต่ใจตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
6. พุดไม่เพราะ ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...60...
7. แกล้งเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...90...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...
8. แย่งของเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...50...
9. ขว้างปาสิ่งของ ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...80...หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...70...
10. ทำร้ายตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...0.... หลังจัดกิจกรรมเล่านิทาน ร้อยละ...0...

สรุป ผลจากการจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมคุณธรรม น้องเนสเล่าห์ มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง คิดเป็นร้อยละ 18.9%

คนที่ 3 (ปู่ก็) มีรายละเอียดพฤติกรรมดังนี้

1. ดีเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...90...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...70...
2. กัดเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...80...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...60...
3. หยิกเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...90...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...60...
4. เตะเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...40...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...10...
5. เอาแต่ใจตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...80...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...50...
6. พูดไม่เพราะ ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...100...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...50...
7. แกล้งเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...80...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...50...
8. แย่งของเพื่อน ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...100...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...80...
9. ขว้างปาสิ่งของ ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...70...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...50...
10. ทำร้ายตัวเอง ก่อนจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...0...หลังจัดกิจกรรมเล่นนิทาน ร้อยละ...0...

สรุป ผลจากการจัดกิจกรรมเล่นนิทานส่งเสริมคุณธรรม น้องปู่ก็ มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง คิดเป็นร้อยละ 27.8%

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัยเป็นปัญหาที่สำคัญความก้าวร้าวอาจเกิดจาก ความเครียดและการ ซึมซับความรุนแรงจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ซึ่งเด็กจะมีปฏิกิริยาตอบกลับเช่น เดียวกัน และถ้าได้ประโยชน์จากการ ก้าวร้าวแล้ว ก็จะทำต่อไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเด็กเล็กจะ แสดงความก้าวร้าวออกมาตรงๆ รู้สึกอย่างไรก็แปร ออกมาเป็นพฤติกรรมอย่างนั้น เช่น ก้าวร้าวทาง คำพูด หรือ ก้าวร้าวทางพฤติกรรม และความก้าวร้าวที่ส่งผล กระทบโดยตรงกับใครบ้าง เช่น บิดา มารดา หรือ บุคคลภายนอก เช่น รังแกเพื่อน หรือ เกิดความขัดแย้งกับครู เนื่องจากเป็นพฤติกรรมทาง ลบที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนในวันนี้จนอาจติดกลายเป็นนิสัยและส่งผลกระทบต่อตัวเด็ก โดยตรงและ สังคมเด็กที่อาศัยอยู่ จึงควรมีสิ่งกระตุ้นเตือนเพื่อให้เด็ก ใช้เตือนสติตนเอง ในการควบคุมอารมณ์และ การแสดงออกไปในทางที่เหมาะสมดังนั้นการปลูกฝังให้เด็กประพฤติแต่สิ่งที่ดีงามย่อมเป็นแนวทางใน การทำ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กลดลงได้

ผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง ตลอด 2 สัปดาห์ จากระดับคำร้อยละ

การอภิปรายผล

ผลจากการใช้กิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในตนเอง ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยมี พฤติกรรม ก้าวร้าวลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการดำเนินงานอย่างมีระบบ กล่าว คือ เริ่มตั้งแต่การ วิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการ วิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน การเตรียมงานโดยการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหา ประสิทธิภาพและการ วางแผนและเตรียมงาน เพื่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเล่นนิทานที่ใช้ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าว ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ กิจกรรมการเล่นนิทาน ส่งเสริมคุณธรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1.กิจกรรมการสร้างแรงจูงใจ ได้แก่ นิทานสิ่งโตกับสุนัขจิ้งจอกและการแสดงบทบาทสมมุติ การจัดกิจกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ(2541:11-12) กล่าวว่า จุด ประสงค์ของการเล่นนิทาน คือ ใช้นิทาน เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อช่วยพัฒนาด้านภาษา ด้านความคิด ด้านอารมณ์และจิตใจ สร้างสมาธิ ปลูกฝังจริยธรรม ส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้นิทานมีความสำคัญกับเด็กมาก โดยเฉพาะเด็กระดับปฐมวัย เพราะจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ สังคมและ สติปัญญาเป็นสิ่ง สำคัญต่อชีวิตเพราะช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์ แบบ ช่วยตักทอสายใยความรัก ความฝัน สานสัมพันธ์ความอบอุ่น

การสะท้อนผลการวิจัย

จากประสบการณ์ด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการลดพฤติกรรมก้าวร้าว ในตนเองของเด็กปฐมวัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการต่างๆ ตลอดจนเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการ ลดพฤติกรรม ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิด หลักการและทฤษฎี มาใช้ให้ เกิดประโยชน์สูงสุด

การดำเนินการลดพฤติกรรมก้าวร้าวมักถูกมองว่าเป็นเรื่องยากและเป็นนามธรรม แต่ความเป็นจริงแล้วสามารถทำได้ในเด็กทุกวันเพียงแต่ต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ประเด็นสำคัญคือต้องค่อยเป็นค่อยไป

ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ต้องตัด กิจกรรม โดยเฉพาะการเล่นนิทานให้เด็กมีความประทับใจ จะสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี

การกำหนดเวลา ในการปฏิบัติกิจกรรมเด็กยังดูเวลาไม่เป็น แต่เด็กสามารถจำตัวเลขได้ เมื่อ ครูผู้สอน กำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน 15 นาที ครูควรพูดว่า ให้เวลาฟังนิทานและทำ กิจกรรมจนกว่าเข็มยาวจะชี้ที่เลข 15 (ขณะนั้นเข็มยาวชี้ที่เลข 12)

การวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับเด็กพิเศษได้

ก่อนดำเนินการจะต้องมีข้อมูลหรือสารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจน กล่าวคือ ต้องมีการวิเคราะห์ พัฒนาการ คุณลักษณะตามวัย พฤติกรรม โดยต้องใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง

เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับ ความพร้อม วุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจในแต่ละช่วง

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อลดหรือ ส่งเสริม พัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านอื่นๆอีก นอกเหนือจากการลดพฤติกรรมก้าวร้าว นอกจากนี้การวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัด กิจกรรมการเล่นนิทานเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กปฐมวัย ควรดำเนินการกับ กลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีคุณลักษณะ เฉพาะต่อไป

บรรณานุกรม

กุลยา ตันติผลลาชีวะ (เมษายน 2552) การเล่านิทาน การศึกษาปฐมวัย2 (2): หน้า 10-19

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2535) เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคน่ารู้ควรคู่แก่เด็กปฐมวัย

กรุงเทพมหานคร

กาญจนาพงษ์เจริญ (2555) การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นสำหรับเด็ก

ปฐมวัย ฉะเชิงเทรา

สุชา จันท์ธอม (2541) จิตวิทยาเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 3) โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด สำนักมาตรฐานการศึกษาและ

พัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2552) สมรรถนะของเด็กปฐมวัยในการพัฒนาตามวัย 3-

5 ปี กรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

[ข้อความ](TH SarabunPSK, 16pt, ตามรูปแบบ APA
6th).....

[ข้อความ](TH SarabunPSK, 16pt, ตามรูปแบบ APA
6th).....

บรรณานุกรมภาษาต่างประเทศ

[ข้อความ](TH SarabunPSK, 16pt, ตามรูปแบบ APA
6th).....

[ข้อความ](TH SarabunPSK, 16pt, ตามรูปแบบ APA
6th).....